

عنوان مقاله:

شناسایی نقاط حادثه خیز در راه درون شهری همراه با خط ویژه اتوبوس (مطالعه موردی: شهر رشت)

محل انتشار:

اولین همایش ملی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مازیار ابوالفضل زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد عمران، مهندسی حمل و نقل، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران، ایران

محمد رحمانی نژاداصیل - دانشجوی کارشناسی ارشد عمران، راه و ترابری، دانشکده فنی، دانشگاه گیلان، ایران

زینب محمدی - دانشجوی دکتری عمران، مهندسی حمل و نقل، دانشگاه شمال؛ آمل، ایران

فرامرز جمشیدیور - دانشجوی دکتری عمران، مهندسی حمل و نقل، دانشگاه شمال؛ آمل، ایران

خلاصه مقاله:

صدمات ناشی از تصادفات جاده‌های یکی از بزرگترین موانع رشد و توسعه صنعت حمل و نقل و یکی از معضلات جامعه میباشند به طوری که بحث ایمنی ترافیک به عنوان هدف اصلی در حوزه حمل و نقل محسوب می شود. شناسایی نقاط حادثه خیز و اصلاح‌ساخته خیزی به منظور تامین ایمنی راه اهمیت زیادی دارد. انجام این کار باید به صورت علمی و مبتنی بر اصول پذیرفته شده جهانی متناسب با اقلیم و شرایط کشور باشد تا در نهایت نتیجه مطلوب، حاصل گردد. همچنین با شناسایی نقاط حادثه خیز می توان محل استقرار نیروهای امدادی و فوریت های پزشکی را پیش بینی کرد تا میزان تلفات در تصادفات کاهش یابد. در این پژوهش به بررسی تاثیر وجود خط ویژه اتوبوس بر نقاط حادثه خیز در شهر رشت، مرکز استان گیلان پرداخته شده است. برای بررسی نقاط حادثه خیز خیابان دارای خط ویژه اتوبوس به ۸ قطعه تقسیم شده است و با استفاده از معیارهای EPDO، IG و SI نقاط حادثه خیز شناسایی شده اند. نتایج این بررسی نشان می دهد در سال ۱۳۹۴ که خط ویژه اتوبوس اجرا نشد بود تعداد نقاط حادثه خیز بیشتر از سال های بعد بوده است که می توان نتیجه گرفت وجود خط ویژه اتوبوس باعث کاهش نقاط حادثه خیز شده است.

کلمات کلیدی:

نقاط حادثه خیز، نرخ تصادفات، راه های درون شهری، خط ویژه اتوبوس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1381011>

